

дня. Тому національним парламентам необхідно мобілізувати свої зусилля для того, щоб допомогти здолати наявні перешкоди і поліпшити регулюючі механізми з метою підвищення ефективності реалізації спільних проектів і програм та вироблення нових.

Література

1. Про доступ до публічної інформації: Закон України від 13.01.2011 р. № 2939-VI // Урядовий кур'єр. – 15.02.2011. – Ст. 28.
2. Про захист персональних даних: Закон України від 01.06.2010 р. № 2297-VI // Голос України. – 16.09.2010. – Ст. 172.
3. Нашинець-Наумова А.Ю. Правове регулювання інформаційної безпеки в цивільній авіації: міжнародно-правовий аспект / А.Ю. Нашинець-Наумова // Вісник НТУУ «КПІ». Політологія. Соціологія. Право. – 2013. – Вип. 3 (19).
4. Цимбалюк В.С. Інформаційне право основи теорії і практики / В.С. Цимбалюк. – К.: Освіта України, 2010. – 388 с.
5. Транспортная система Великобритании [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.niemi.ru/velikobritaniya/transportnaja-sistema-velikobritani>.
6. Транспортная система Франции [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://franceai.ru/transportnaya-sistema-francii.html>.

УДК 342.9 (043.2)

Демченко Ю.О., студентка,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Гусар О.А., к.ю.н.

АДМІНІСТРАТИВНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЮРИДИЧНИХ ОСІБ

Згідно з чинним Кодексом України про адміністративні правопорушення України (далі – КУпАП) суб'єктами адміністративної відповідальності є лише фізичні особи. Однак, на законодавчому рівні встановлено адміністративну відповідальність і юридичних осіб. Даний інститут ще не повністю врегульовано законодавством, тому існують деякі проблеми щодо притягнення юридичних осіб до адміністративної відповідальності.

Серед численних визначень науковцями поняття «адміністративна відповідальність» визначимо таке: адміністративна відповідальність – це різновид юридичної відповідальності, що являє собою сукупність адміністративних правовідносин, які виникають у зв'язку із застосуванням уповноваженими органами (посадовими особами) до осіб, що вчинили адміністративний проступок, передбачених нормами адміністративного права особливих санкцій - адміністративних стягнень [1, с. 201].

Щодо адміністративної відповідальності юридичної особи, то вона

настає за вчинення нею забороненої Кодексом України про адміністративні правопорушення (КУпАП) дії чи бездіяльності, яка виконана або санкціонована її керівником чи колективним органом управління, що діяв від імені юридичної особи. Юридичні особи можуть нести адміністративну відповідальність лише у випадках, спеціально передбачених нормами Особливої частини КУпАП.

До основних ознак адміністративної відповідальності юридичних осіб віднесемо: ці особи є специфічним суб'єктом; у них відсутні власні психічні характеристики; участь у правовідносинах через уповноважених представників; стягнення, яке застосовується до правопорушника, тягне негативні наслідки не лише відносно порушника (юридичної особи), а й пов'язаними з нею фізичними особами [2, с. 637].

Щоб притягнути юридичну особу до відповідальності, повинен бути наявний склад правопорушення (об'єкт, об'єктивна сторона, суб'єкт, суб'єктивна сторона). Тут постає питання щодо вини юридичної особи. Так, О. Зима визначає вину юридичної особи як суб'єктивне ставлення до проступку фізичних осіб, які входять до складу юридичної особи або перебувають з нею в іншому зв'язку (членство, право власності) і трудова діяльність або управлінські повноваження яких пов'язані з вчиненням протиправного діяння. Розрізняють такі форми вини юридичної особи: прямий і непрямий умисел (усвідомлення протиправного характеру своїх дій (бездіяльності) або бажання чи свідоме припущання настання шкідливих наслідків дій (бездіяльності); необережність, але тільки у формі недбалості. Тобто, особа (фізична або організація) не усвідомлювала протиправного характеру своїх дій (бездіяльності) або шкідливого характеру наслідків, хоча повинна була та могла це усвідомлювати [3, с. 94].

Адміністративна відповідальність юридичних осіб здійснюється на загальних принципах адміністративної відповідальності, має ознаки, які притаманні адміністративній відповідальності фізичних осіб, тобто вона встановлюється законами та іншими нормативними актами, норми яких утворюють самостійний інститут адміністративного права. Наприклад, відповідно до ст. 104 Закону України «Про ветеринарну медицину» від 25.06.1992 року за правопорушення в галузі ветеринарної медицини на юридичних осіб накладається штраф. Штраф передбачено і за передачу замовнику проектної документації для виконання будівельних робіт на об'єкті будівництва, розробленої з порушенням вимог законодавства суб'єктами містобудування, які здійснюють проектування об'єктів, відповідно до ст. 1 Закону України «Про відповідальність за правопорушення у сфері містобудівної діяльності» від 14.10.1994 року [4].

До юридичних осіб накладаються не тільки адміністративні стягнення, а й застосовуються й інші заходи впливу. Наприклад, тимчасова заборона окремих видів діяльності, ліквідація, зупинення дії або анулювання

ліцензії, примусова реорганізація юридичної особи тощо. Такі заходи впливу передбачені у ст. 29 Закону України «Про громадські об'єднання» від 22.03.2012 року.

Притягнення до відповідальності юридичної особи має здійснюватися у суворому порядку на підставі процесуальних норм, що регламентують провадження у справі про порушення норм законодавства.

Отже, з вище викладеного можна зробити висновок, що у нашій державі інститут відповідальності юридичних осіб необхідний і виправданий, бо в Україні діє безліч суб'єктів господарювання (акціонерні товариства, товариства з обмеженою відповідальністю та інші), які часто не мають, на відміну від державних підприємств, чіткої і формально встановленої структури управління або приховують її. Внаслідок цього виникають труднощі під час розв'язання конфліктів із законом та з'ясування сфер компетенції співробітників, значно ускладнюється залучення до відповідальності винних осіб. Тому, необхідно вдосконалювати чинне законодавство, що регулює відносини адміністративної відповідальності юридичних осіб, а саме: передбачити в адміністративному законодавстві поряд з фізичними особами і юридичну особу як суб'єкта адміністративного правопорушення; включити до КУпАП визначення адміністративного правопорушення юридичної особи, закріпивши при цьому принцип вини юридичної особи у вчиненні адміністративного правопорушення як обов'язкову умову притягнення її до адміністративної відповідальності.

Література

1. Ковальов А.В. Адміністративна відповідальність юридичних осіб / А.В. Ковальов // Митна справа. – 2014. – № 6(2.1). – С. 199-203.
2. Лютіков П.С. Адміністративна відповідальність юридичних осіб: теоретико-правовий аналіз / П.С. Лютіков // Форум права. – 2013. – № 1. – С. 635-641.
3. Удод М.В. Адміністративна відповідальність юридичних осіб / М.В. Удод, О.Г. Літус // Вісник Академії митної служби України. Сер.: Право. – 2015. – № 1. – С. 90-95.
4. Про відповідальність за правопорушення у сфері містобудівної діяльності: Закон України від 14.10.1994 р. № 208/94-ВР [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/>